

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kворum

Stanna i båten och håll dig fast!

Om vi håller blicken fäst på Herren utlovas vi en ojämförlig välsignelse.

Nyligen tog en god vän med sig sin son på en tur nerför Coloradofloden genom Cataract Canyon i sydöstra Utah. Kanjonen är berömd för sin 23 kilometer långa sträcka med forsar som kan vara mycket riskfyllda.

De hade förberett sig för äventyret genom att noga gå igenom innehållet på National Park Services webbplats, där det finns viktig information om personlig förberedelse och vanliga, dolda faror.

Innan de gav sig iväg gick en erfaren färdledare igenom viktiga säkerhetsföreskrifter. Han betonade tre huvudregler som skulle skydda gruppen under forsraningen. "Regel ett: Stanna i båten! Regel två: Bär alltid flytväst! Regel tre: Håll dig alltid fast med båda händerna!" Sedan sa han, med ännu större eftertryck: "Kom framför allt ihåg regel ett: Stanna i båten!"

Det här äventyret påminner mig om vår jordiska färd. De flesta av oss upplever perioder i våra liv där vi uppskattar livets lugna vatten. Vid andra tider råkar vi ut för forsar som

bildligt kan jämföras med forsarna på 23-kilometerssträckan genom Cataract Canyon, svårigheter som kan bestå i kroppslig eller psykisk ohälsa, förlusten av en nära anhörig, brustna drömmar och förhoppningar och, för några, en troskris när de ställs inför livets problem, frågor och tvivel.

Herren har i sin godhet ordnat med hjälp: en båt, viktig utrustning som flytvästar och erfarna färdledare som ger ledning samt säkerhetsföreskrifter för att hjälpa oss klara av att ta oss längs med livets flod till slutmålet.

Låt oss ta upp regel ett: Stanna i båten!

President Brigham Young använde ofta "det gamla skeppet Sion" som metafor för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Han sa vid ett tillfälle: "Vi är mitt ute på havet. Det drar ihop sig till storm och som sjömännen säger, får hon kämpa hårt. 'Jag tänker inte stanna här', säger en. 'Jag tror inte att det här är 'Skeppet Sion''. 'Men vi är mitt ute på havet.' 'Det bryr jag mig inte om. Jag blir inte kvar här.' Han kastar av sig rocken och hoppar

överbord. Drunknar han inte? Jo. Så är det med dem som lämnar denna kyrka. Den är det 'gamla skeppet Sion'. Låt oss stanna på det."¹

Vid ett annat tillfälle sa president Young att han också var orolig för att människor skulle gå vilse när de blir välsignade, när livet leker: "Det är i lugnt väder, när det gamla skeppet Sion seglar i en stilla bris [och] allt är frid på däck, som några av bröderna vill ge sig ut i valbåtarna för att ... bada och några drunknar, några driver bort och andra återvänder till skeppet. Låt oss hålla fast vid det gamla skeppet så för hon oss i hamn i [säkerhet]. Ni behöver inte oroa er."²

Slutligen påminde president Young de heliga: "Vi är ombord på det gamla skeppet Sion ... [Gud] står vid rodret och är kvar där ... Allt är väl. Sjung halleluja, för Herren är här. Han befäller och leder oss. Om de heliga obetingad litar på sin Gud, aldrig överger sina förbund eller sin Gud, leder han oss rätt."³

Med tanke på de svårigheter vi alla står inför i dag, hur kan vi hålla oss kvar på det gamla skeppet Sion?

Låt mig förklara. Vi behöver uppleva fortsatt omvändelse genom öka vår tro på Jesus Kristus och vår trofasthet mot hans evangelium, inte bara en gång utan regelbundet. Alma frågade: "Och se, nu säger jag er, mina bröder [och systrar]: Om ni har upplevt en hjärtats förändring, och om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: Har ni den känslan nu?"⁴

De erfarna färdledarna kan jämföras med kyrkans apostlar och profeter och inspirerade lokala prästadöms- och biorganisationsledare. De hjälper oss i säkerhet fram till vårt slutliga mål.

Nyligen talade jag vid seminariet för nya missionspresidenter och gav dem följande råd:

"Håll missionens blick riktad på kyrkans ledare ... Vi för er inte och ... kan inte föra [er] vilse.

Och när ni lär era missionärer att rikta blicken på oss, lär dem då att aldrig följa dem som tror att de vet mer om hur kyrkans angelägenheter ska handhas än ... vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus" genom de

prästadömsledare som har nycklarna till att presidera.

"Jag har i min verksamhet upptäckt att de som blivit vilslna [och] förvirrade typiskt nog är de som oftast ... glömt att när första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum talar med en röst så är det Herrens röst för den tiden. Herren påminner oss: 'Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma' [L&F 1:38]."⁵

Med andra ord lämnar de det gamla skeppet Sion, de avfaller. Tragiskt nog får de ofta uppleva oönskade följder på kort sikt och så småningom på lång sikt, inte bara för egen del utan också i familjens liv.

Våra lokala ledare i kyrkan har i likhet med vana färdledare lärt av livets erfarenheter. De har utbildats och handledts av apostlar och profeter och andra ämbetsmän i kyrkan. Och vad än viktigare: Herren själv har undervisat dem.

I år talade jag till de unga vuxna i kyrkan vid KUV:s brasafton i maj. Jag sa:

"Jag har hört att vissa människor anser att kyrkans ledare lever inuti en 'bubbla'. Vad de glömmet är att vi är erfarna män och kvinnor och att vi har levt våra liv på så många platser och arbetat med många människor med olika bakgrund. Våra nuvarande uppdrag inom kyrkan för oss bokstavligen jorden runt, där vi träffar världens politiska, religiösa och humanitära ledare samt företagsledare. Vi har ju besökt [ledare i] Vita huset i Washington och nationers [och religioners] ledare världen runt, men vi har också besökt de enklaste [familjer och personer] på jorden ...

Om ni noga betraktar våra liv och vårt tjänande, håller ni nog med om att vi ser och upplever världen på ett sätt som få andra gör. Ni inser då att

vi lever i en 'bubbla' i mindre grad än de flesta ...

Det är något med [kyrkans ledares] visdom, enskilt och som grupp, som borde ge er lite tröst. Vi har upplevt allt, inklusive följderna av olika samhällslagar, handlingsprogram, besvikelser, tragedier och dödsfall i våra egna familjer. Vi är inte omedvetna om era liv."⁶

Jämte regel ett som jag har förklarat, kom också ihåg regel två och tre: Bär alltid flytväst och håll dig fast med båda händerna. Herrens ord finns i skrifterna och i apostlarnas och profeternas undervisning. De ger oss råd och ledning som, om de följs, fungerar som andliga flytvästar och de hjälper oss veta hur vi ska hålla oss fast med båda händerna.

Vi behöver bli som Mosiahs söner som blev "starka i kunskapen om sanningen". Vi kan bli män och kvinnor "med sunt förstånd". Det kan vi bara uppnå om vi "flitigt utforskar skrifterna för att [vi] skall kunna få kännedom om Guds ord".⁷

När vi utforskar skrifterna och nuvarande och tidigare apostlars och profeters ord bör vi koncentrera oss på att studera, efterleva och älska Kristi lära.

Förutom att göra personliga skriftstudier till en vana, måste vi göra som Mosiahs söner och hänge oss åt "mycket bön och fasta".⁸

Det tycks som om de här sakerna som är svåra att mäta är av stor vikt. Koncentrera dig på de här enkla sakerna och låt inte annat avleda din uppmärksamhet.

Jag har känt personer som inte har stannat i båten och inte har hållit sig fast med båda händerna under prövningar och svårigheter eller som inte har stannat i båten när det har varit förhållandevis lugnt. Jag har sett att många av dem tappade sitt fokus på de centrala sanningarna i evangeliet: skälet till att de gick med i kyrkan, skälet till att de aktivt och hängivet levde efter evangeliets normer och var till välsignelse för andra genom hängivet tjänande, på alla de sätt som kyrkan

har varit "en plats för andlig näring och utveckling".⁹

Joseph Smith undervisade om den här centrala sanningen: "De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta."¹⁰

Om vi håller blicken fäst på Herren utlovas vi en ojämförlig välsignelse: "Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv."¹¹

Ibland börjar trofasta sista dagars heliga och oppriktiga undersökare koncentrera sig på "tilläggen" i stället för på grundläggande principer. Det vill säga: Satan frestar oss och avleder vår uppmärksamhet från det återställda evangeliets enkla och klara budskap. Det här leder ofta till att de slutar ta sakramentet därför att de fokuserar på, ja, är helt upptagna av, mindre viktiga seder eller lärosatser.

Andra koncentrerar sig på de frågor och tvivel de har. Att ha frågor och uppleva tvivel är naturligtvis inte oförenligt med hängivet lärjungeskap. Första presidentskapets råd och de tolv apostlarnas kворum tillkännagav nyligen: "Vi förstår att medlemmar i kyrkan ibland har frågor om kyrkans lära, historia eller handlingssätt. Medlemmar har alltid frihet att ställa sådana frågor och oppriktigt söka större insikt."¹²

Tänk på att Joseph Smith själv hade frågor som inledde återställelsen. Han var en sökare och fann i likhet med Abraham svaren på de viktigaste frågorna i livet.

De viktiga frågorna koncentrerar sig på det som betyder allra mest: vår himmelske Faders plan och Frälsarens försoning. Vårt sökande bör leda till att vi blir goda, kärleksfulla, förlåtande, tålmodiga och hängivna lärjungar. Vi måste vara villiga, som Paulus lärde, att "[bära] varandras bördor, så uppfyller [vi] Kristi lag".¹³

Att bära varandras bördor innebär att hjälpa, stötta och förstå alla: de som är sjuka, svaga, fattiga i anden och kroppen, den som söker och den som är bekymrad och också andra medlemmar som försöker vara Kristi lärjungar, samt kyrkans ledare som kallats av Herren att verka en tid.

Bröder och systrar, stanna i båten, använd flytväst och håll er fast er med båda händerna. Undvik allt som avleder er uppmärksamhet! Och om någon av er har fallit ur båten, ska vi leta efter er, hitta er, hjälpa er och dra upp er på det gamla skeppet Sion i säkerhet, där Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus står vid rodret och leder oss rätt. Det vittnar jag i ödmjukhet om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 82.
2. Brigham Young, "Discourse", *Deseret News*, 27 jan. 1858, s. 373.
3. Brigham Young, "Remarks", *Deseret News*, 18 nov. 1857, s. 291.
4. Alma 5:26.
5. M. Russell Ballard, "Mission Leadership" (tal hållet under seminarium för nya missionspresidenter, 25 juni 2014), s. 8.
6. M. Russell Ballard, "Bli stilla och besinna att jag är Gud" (KUV:s brasafton, 4 maj 2014); lds.org/broadcasts.
7. Se Alma 17:2.
8. Alma 17:3.
9. Brev från första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum, 28 juni 2014.
10. Joseph Smith, *Elders' Journal*, juli 1838, s. 44; se också Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 49.
11. 2 Nephi 31:20.
12. Brev från första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum, 28 juni 2014.
13. Gal. 6:2.

Äldste Richard G. Scott
i de tolv apostlarnas kворum

Sätt utövandet av din tro främst

Trots alla negativa utmaningar vi har i livet måste vi ta oss tid att aktivt utöva vår tro.

När Adam och Eva var i Edens lustgård blev de rikligt välsignade med allt som de behövde för sitt dagliga uppehälle. De hade inga svårigheter, utmaningar eller smärtor. Eftersom de aldrig hade upplevt svåra tider visste de inte att de kunde vara lyckliga. De hade aldrig upplevt oro, så de kunde inte känna frid.

Så småningom överträdde Adam och Eva budet att inte äta av frukten från trädet med kunskap om gott och ont. Därför var de inte längre kvar i ett tillstånd av oskuld. De började uppleva motsatsens princip. De började råka ut för sjukdomar som försvagade deras hälsa. De började känna sorg såväl som glädje.

Genom att Adam och Eva åt av den förbjudna frukten introducerades kunskapen om gott och ont i världen. Deras val gjorde det möjligt för var och en av oss att komma till jorden för att bli prövade.¹ Vi har välsignats med handlingsfriheten, som är förmågan att fatta beslut och att ta ansvar för dessa beslut. Fallet möjliggjorde känslor av både glädje och sorg i våra liv. Vi vet vad frid är eftersom vi kan känna oro.²

Vår Fader i himlen visste att det här skulle ske med oss. Allt är en del

av hans fullkomliga lycksalighetsplan. Han förberedde en väg genom sin fullkomligt lydige Son, Jesus Kristus, vår Frälsare, vars försoning kan övervinna varje svårighet vi upplever under jordelivet.

Vi lever i svåra tider. Jag behöver inte nämna alla källor till ont i världen. Det är inte nödvändigt att beskriva alla de utmaningar och sorger som är en del av jordelivet. Vi är alla väl förtrogna med vår egen kamp mot frestelser, smärta och sorg.

Vi fick lära att avsikten med att vi skulle komma hit var att vi skulle prövas och utvecklas.³ Vi visste att vi skulle möta motståndarens ondska. Ibland kan det kännas som om vi är mer medvetna om jordelivets negativa sidor än om dess positiva. Profeten Lehi lärde: "Ty det måste nödvändigtvis finnas en motsats till allting."⁴ Trots alla negativa utmaningar vi har i livet måste vi ta oss tid att aktivt utöva vår tro. Sådant utövande inbjuder den positiva, trosfyllda kraften i Jesu Kristi försoning till våra liv.

Vår Fader i himlen har gett oss verktyg för att hjälpa oss komma till Kristus och utöva tro på hans